

Festival německého jazyka 2012

Jen si tak mumlám, když neteče voda

2. 11. 2012 09:35, autor: bk
aktualizováno 2. 11. 2012 17:35

Praha – Máte rádi němčinu, Německo a vše, co souvisí s našimi západními sousedy? Pak je Pražský divadelní festival německého jazyka přesně pro vás. Sedmnáctý ročník nabídne až do 13. listopadu ty nejzajímavější dramatické kousky, které se za hranicemi urodily, ale také videoinstalace, prohlídku barrandovských ateliérů nebo nadhodí otázku, kdo se směje naposled.

Stavovské divadlo, Novou scénu, Divadlo Komédie i Státní operu zaplaví na příští dny celkem patnáct divadelních představení, z toho šest zahraničních a jedno české. Zbytek ovládnou hry z pera německých scenáristů.

Festival zahájil netradiční výlet do Volksbühne, kde se zúčastnění podívali na inscenaci hry *Mumly*, *mumly* režiséra Herberta Fische. V Berlíně se tento divadelní kus stal už kulturní záležitostí. Fisch za něj dokonce obdržel titul scénograf roku od časopisu Theater Heute.

Návštěvníci se ale neprijdou jen bavit, nýbrž i dumat a hloubat. Čeká je totiž videoinstalace Švýcara Matse Stauba s názvem *Svátky*, která vybízí k zamýšlení se nad vlastním životem. Rekapitulace, vzpomínky, ale hlavně počty – autor svůj projekt tvořil tak, aby na něj dotazovaný musel odpovědět číslicí. Kolik lidí jsi poznal za dvanáct měsíců? Kolik povolání jsi vykonával? A kolik máš přátel, na které se můžeš spolehnout? Zamyslete se i vy.

Když neteče voda a nejzdí výtah

Coby "otvírák" vybrali pořadatelé hru *Hořké slzy Petry von Kant* v režii Martina Kušeje. Autor R. W. Fassbinder je českému publiku známý především díky představení *Odpad, město, smrt* z dílny Divadla Komédie. Ani tentokrát se dramatik nevzdal otázky peněz a všeho, co jsou lidé schopni zaprodat pro to, aby je získali. Tentokrát prezentuje bláznivé milostné vzplanutí mezi úspěšnou módní návrhářkou Petrou von Kant a mladou nemajetnou Karin Thimmovou, která ovšem ví, jak profitovat z Petřiny hysterické zamilovanosti.

Festival pravidelně udílí *Cenu Josefa Balvína* za nejlepší inscenaci původně německy psaného textu po roce 1990. Podmínka je jednoduchá: hra musela být alespoň jednou uvedena v Česku. Letošní laureát Roland Schimmelpfennig předal svou *Arabskou noc* do rukou Martina Glasera, jenž ji uvedl v Moravském divadle Olomouc. Porota ocenila silné herecké výkony, nápaditou scénografii a mimořádné režijní vedení. Co všechno se asi přihodí, když ve věžáku neteče voda a zlobí výtah?

- Hořké slzy Petry von Kant zdroj: Theater zdroj: Theater
- Arabská noc zdroj: Moravské divadlo Olomouc zdroj: Moravské divadlo Olomouc

Jenže co s heslem: Kdo se směje naposled? Organizátoři míní, že smích je "výrazem pozitivního emocionálního stavu", který zapojuje nejen mimické svaly. "Ale pozor - komično často slouží vtipu jen jako fasáda, vztahy mezi komikou a vtípem nejsou tak jednoznačné a jednoduché, smích může bolet, drásat a strašit nebo zastírat bolest. Smějeme se tomu, co neznáme, často se bohužel smějeme i ze strachu, smíchu užíváme také na obranu," vysvětlil Petr Štědroň, šéfrdamaturg akce.

Kompletní program všech divadelních her najdou zájemci na [oficiálních webových stránkách](#) festivalu.

Čtete také:

- [Nejlepší německé divadlo se hraje v Olomouci](#), 13. 6. 2012
- [Němčina na scéně](#), 5. 11. 2011